

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Giuseppe Atzeni, Francesco Atzori, Giuseppe Ignazio Boi

Strona pozwana: Regione autonoma della Sardegna

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale civile e penale di Cagliari — Ważność decyzji Komisji 97/612/WE z dnia 16 kwietnia 1997 r. dotyczącej pomocy przyznanej przez region Sardynia (Włochy) w sektorze rolnym (Dz.U. L 248, str. 27)

Sentencja

Analiza decyzji Komisji 97/612/WE z dnia 16 kwietnia 1997 r. dotyczącej pomocy przyznanej przez region Sardynia (Włochy) w sektorze rolnym nie wykazała żadnej okoliczności mogącej wpłynąć na ważność tej decyzji.

(¹) Dz.U. C 264 z 01.11.2003
Dz.U. C 71 z 20.03. 2004

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 marca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym Oberlandesgericht w Kolonii) — Siegfried Aulinger przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-371/03) (¹)

(Polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Wspólna polityka handlowa — Embargo zastosowane względem Republiki Serbii i Czarnogóry — Rozporządzenie (EWG) nr 1432/92 — Przewóz osób)

(2006/C 131/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht w Kolonii

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Siegfried Aulinger

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht w Kolonii — Wykładnia art. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1432/92 z dnia 1 czerwca 1992 r. zakazującego handlu między Europejską Wspólnotą

Gospodarczą a Republikami Serbii i Czarnogóry (Dz.U. L 151, str. 4) — Kwestia istnienia zakazu przewozu osób do granic Serbii i Czarnogóry lub z powrotem

Sentencja

Artykuł 1 lit. d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1432/92 z dnia 1 czerwca 1992 r. zakazującego handlu między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republikami Serbii i Czarnogóry powinien być interpretowany w ten sposób, że komercyjny przewóz osób do Serbii lub Czarnogóry lub z powrotem, wykonywany w formie przewozu dzielonego, był zabroniony.

Jako „przewóz dzielony” należy rozumieć przewóz osób do strefy objętej embargiem lub z powrotem, dokonywany w ramach współpracy pomiędzy przedsiębiorstwem z siedzibą w państwie członkowskim Wspólnoty a innym przedsiębiorstwem z siedzibą w strefie objętej embargiem, gdy to pierwsze przedsiębiorstwo dokonuje przewozu w pobliżu granicy strefy objętej embargiem lub z powrotem, a drugie przedsiębiorstwo czyni to z tego miejsca do strefy objętej embargiem lub z powrotem (przy czym pasażerowie przesiadają się do innego pojazdu).

(¹) Dz.U. C 289 z 29.11.2003

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 23 lutego 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym Gerechthof te 's-Hertogenbosch) — Spadkobiercy M. E. A. van Hilten-van der Heijden przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen

(Sprawa C-513/03) (¹)

(Przepływ kapitału — Artykuł 73b ust. 1 Traktatu WE (obecnie art. 56 ust. 1 WE) — Podatek od spadków — Fikcja prawna, na podstawie której przyjmuje się, że obywatel państwa członkowskiego, który zmarł w okresie dziesięciu lat po tym, jak opuścił to państwo, w chwili śmierci mieszkał w tym państwie — Państwo trzecie)

(2006/C 131/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechthof te 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Spadkobiercy M. E. A. van Hilten-van der Heijden

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — *Gerechtshof te 's-Hertogenbosch* — Wykładnia art. 57 ust. 1 WE oraz art. 58 ust. 3 WE, a także deklaracji (nr 7) dotyczącej art. 58 (dawniej art. 73d) traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską załączonego do aktu końcowego z Maastricht — Przepis podatkowy państwa członkowskiego dotyczący prawa spadkowego, zgodnie z którym obywatel tego państwa, który w nim zamieszkiwał, a który zmarł w dziesięć lat po opuszczeniu terytorium tego państwa, jest uznawany za zamieszkałego nadal w tym państwie dla celów zastosowania tego prawa — Obywatel mający w chwili śmierci miejsce zamieszkania w państwie trzecim

Sentencja

Artykuł 73b traktatu WE (obecnie art. 56 WE) powinien być interpretowany w ten sposób, iż nie sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak to przed sądem krajowym, zgodnie z którym spadek po obywatelu tego państwa członkowskiego, który zmarł w okresie dziesięciu lat po przeniesieniu swojego miejsca zamieszkania z tego państwa za granicę, jest opodatkowany tak, jak gdyby obywatel ten nadal zamieszkiwał w tym państwie, z zastrzeżeniem możliwości odliczenia podatku pobranego przez inne państwa.

(¹) Dz.U. C 85 z 03.04.2004

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 23 marca 2006 r. [wniosek High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym] — Unitymark Ltd, North Sea Fishermen's Organisation, The Queen przeciwko Department for Environment, Food and Rural Affairs

(Sprawa C-535/03) (¹)

(Rybolówstwo — Dorsz — Ograniczenie nakładu połowowego — Włoki ramowe z sieciami otwartymi — Zasady proporcjonalności i niedyskryminacji)

(2006/C 131/12)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Unitymark Ltd, North Sea Fishermen's Organisation, The Queen

Strona pozwana: Department for Environment, Food and Rural Affairs

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Ważność pkt 4 lit. b) i pkt 6 lit. a) załącznika XVII do rozporządzenia Rady (WE) nr 2341/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. ustanawiającego na 2003 r. możliwości połowowe i związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz dla statków wspólnotowych na wodach, gdzie obowiązują ograniczenia połowowe (Dz.U. L 356, str. 12) — Ważność art. 1 decyzji Komisji 2003/185/WE z dnia 14 marca 2003 r. w sprawie przyznania dodatkowych dni nieobecności w portach dla państw członkowskich zgodnie z załącznikiem XVII do rozporządzenia Rady (WE) nr 2341/2002 — Zgodność z art. 28, 29, 33 i 34 WE — Podstawowe prawo swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej

Sentencja

Analiza postawionego pytania nie wykazała niczego, co naruszałoby ważność:

— punktu 4 lit. b) i pkt 6 lit. a) załącznika XVII do rozporządzenia Rady (WE) nr 2341/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. ustanawiającego na 2003 r. możliwości połowowe i związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz dla statków wspólnotowych na wodach, gdzie obowiązują ograniczenia połowowe;

— punktu 4 lit. b) i pkt 6 lit. a) tego samego załącznika zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 671/2003 z dnia 10 kwietnia 2003 r.,

— artykułu 1 decyzji Komisji 2003/185/WE z dnia 14 marca 2003 r. w sprawie przyznania dodatkowych dni nieobecności w portach dla państw członkowskich zgodnie z załącznikiem XVII do rozporządzenia nr 2341/2002.

(¹) Dz.U. C 47 z 21.02.2004.